

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Stev. 41.

V Ptuj v nedeljo dne 9. oktobra 1910.

XI. letnik.

Današnja številka ima 2 strani priloge in torej 10 strani.

Žalostne novice!! Kmetje v ptujskem okraju pozor!

Vsled brezvestne obstrukcije slovenskih poslancev v deželni zbor postavil je deželni odbor vse svoje podpore, ki je doslej okraju Ptuj dajal. Zaradi tega trpi krajni zastop veliko škodo!

Pomisliti se mora, da je dobil ptujski okraj suše v letih 1908 in 1909 za 32.000 kron. Najmanjše za 30.000 kron deželnih sredstev. Torej primanjkuje zdaj okrajnemu zastopu 62.000 kron!

Naravno je, da mora okrajni odbor vse svoje izdatke zdaj znižati. Okrajni odbor je tudi že sledeče sklenil:

1) Šotranje okrajnih cest se za polovico zniža. Pomisliti se mora, da merijo okrajne ceste 40 km 50 m in da se je lansko leto 8000 m² trga navozilo. Zdaj se niti polovico tega ne bo sploščilo. Koliko denarne škode za kmete!

2) Plače za 53 cestarjev se je na 1 četrtino (1/4) znižalo. Od 1. Oktobra naprej se iz cestna služba le enkrat na teden, medtem ko je doslej 3 krat na teden izvršila. Cestarji, živite se pri Ozmecu in Mešku!

3) Podpora osim okrajnim hebamkam se na polovico znižala. Da pod takimi pogoji ženske ne bodejo svojo težko službo rade opravljele, si lahko vsakdo misli!

4) Istotako se je znižalo plače pisarniškega oboja na 2/3 (dve tretini)

5) Vse cestne zgradbe se je zaradi pomankanja denarja ustavilo. Kmetje bodejo razmišljali, kaj to pomeni!

6) Glede živinoreje ne more okrajni zastop dati ničesar storiti. Hlevi so vsled suše prazni; krajni zastop je hotel še nekaj mlade živine kupiti. Ali zdaj ne more...

To so prve, žalostne posledice obstrukcije!

Deželni zbor — razbit!

Naprej v beraštvo... to je menda slovenskih deželnih poslancev na Štajerskem. In reči moramo: posrečilo se jim bode! Ako bodejo ti slovenski poslanci na ta način, kakor doslej, svoje „delovanje“ nadaljevali, potem bode spodnja Štajerska kmalu puščava, najhujše bode in revščina, podobna najhujši na Ruskem ali na Balkanu. In najhujši sovražnik bine more slovenskemu ljudstvu, kakor mu škodujejo ti zagriženi spodnje, ki se v pozicijskih odrešenikov“ ljudskih zastopnikov“ bahajo...

Kakor smo že v zadnji številki nakratko omenili, so se vladina pogajanja s slovenskimi poslanci zopet razbila. S tem vsako pametno gospodarsko delo v zbornici odločeno. Vlada vsled tega niti seje

več sklicala ni, marveč je deželni zbor enostavno zaključila... Tako smo na Štajerskem zdaj v nepostavnem položaju, kakor so bili do zadnjega časa na Češkem. Gospodarska škoda, ki so jo s tem slovenski poslanci zlasti slovenskemu ljudstvu povzročili, je tako ogromna, da kriči naravnost do neba!

Kako je tako daleč prišlo? Treba je, da pojasnimo vse strani te žalostne, ki so jo slovenski poslanci seveda kot komedijo našemili. Prvič je vsestransko dokazano, da slovenski poslanci sploh niso hoteli do mirnega dela priti. Ko so namreč nemški poslanci v resni volji pot za sporazum ogledali, ko je že vse mislilo in upalo, da bi se spor rešen, prišli so slovenski poslanci nakrat z novimi deželnoizdajalskimi zahtevami. Na ta način seveda ni bilo mogoče, da bi se naprej obravnavalo. Ne samo nemški nacionalci, tudi veleposestniki, nadalje nemški katoliški klerikalci in socialni demokrati so izjavili svoje prepričanje, da slovenski poslanci sploh niso hoteli delati! Vedoma in nalašč, iz naravnost gorostasnih političnih vzrokov so slovenski poslanci deželni zbor razbili in s tem svoje slovenske volilce izdali...

Z vsemi mogočimi zvijačami hočejo ti politični zločinci nevednim in neizobraženim ljudem to svoje postopanje opravičiti. O „posvetovanjih“ pri vladi lažejo na svojih shodih in v svojih listih, da se kar kadi. Med slov. poslanci je tudi nekaj kmetov (Roškar, Pišek, Novak, Meško). Zakaj pa dr. Benkovič, dr. Korošec in dr. Verstovšek niso nobenega teh kmetov k „posvetovanju“ pustili? Ali imajo te možakarje le za štafazo, za reklamo? Ali so ti Meškoti in Novaki le limanice, na katere se politične kaline lovi? Zdaj torej, ko se je šlo za življenje tisočih kmetov, so morali klerikalni kmetijski poslanci za vratni stati, doktorji Benkovič, Korošec in Verstovšek pa so pri konferenci kmetjsko kožo prodajali...

Zvijajo se ti slovenski poslanci zdaj kakor jegulja in v opravičenje svojega političnega zločina jedljajo kakor šolarčki pred strogim katehetom. Ako se jih vpraša, zakaj so deželni zbor razbili, potem blebetajo najprej v praznih frazah. Končno pa povedo sledeče „slovenske zahteve“: 1. Na Kranjskem so slovenski prvaki sprejeli predlog gled deželnega odbora, ki je zagotovil večini svoj položaj. V odgovor postavil je poslanec Wastian isti predlog za Štajersko. In glejte, kar je prvakom za Kranjsko prav, to se jim za Štajersko ne dopade!! Zaradi Wastianovega predloga je Benkovič skakal kakor petelin na gnoju. Sicer pa nima ta predlog nobenega gospodarskega pomena. In sploh je gotovo, da bi zdaj sploh še ne prišel do razprave. Ta pritožba slovenskih poslancev je torej zlagana! — 2. Z ozirom na promet in splošno (tudi slovenske!) korist, hočejo davkoplačevalci v Celju par sto (nemški „Studentenheim“, vilo Jarner itd.) mestu priklopiti. Dotična zemlja je večidel nemška. Temu se protivijo tisti „narodnjaki“ iz celjske okolice, katerim je čez 2.600 K občinskega denarja „izginilo“. In zaradi te otročje malenkosti, ki za

nima k večjem tucat slovenskih hujšakov, mora cela štajerska dežela trpeti. Benkovič in Korošec smatrata torej ljudstvo za tako neumno, da bi se za tako malenkost ogrevalo. Cela celjska okolica z vsemi slovenskimi doktorji vred ni toliko vredna, da bi moralo vse štajersko prebivalstvo zaradi njih lakoto trpeti. — 3. Nadalje so zahtevali slov. poslanci, da se razdelita deželni kulturni svet in deželni šolski svet. To bi bil prvi korak v raztrganju štajerske dežele. Vsak pametni človek v, da bi tega sivolasi naš cesar nikdar ne privolil. Ali vsak pametni človek v, da bi bilo to v velikansko škodo spodnještajerskega prebivalstva. Slovenski narodni učitelji so se sami proti temu prav odločno izjavili. In s številkami dokazano je, da je spodnja Štajerska veliko več denarja dobila, nego plačala. Narodni hujšaki tega seveda ne priznajo, ker sploh ničesar ne vedo. Ali ljudstvo v, da je štajersko ljudstvo in da se mu slabo godi...

Te tri „stvari“ zamorejo slovenski poslanci omeniti. In zdaj vprašamo: ali je zaradi teh stvari bilo potrebno, deželni zbor razbiti? Noben pošten človek, ki živi od lastnega dela, ne more temu pritrditi. Slovenski poslanci so torej zgolj iz brezvestnosti deželni zbor razbili.

Omenili smo že, da bodejo gospodarske posledice tega zločina velikanske. S tem, da se je deželni zbor zaključil, ni samo prihodnje delo omogočeno; ne, tudi kar se je doslej v odsekih sklenilo, je razveljavljeno. Podpore, ki so se že v odsekih sklenile, ne veljajo več. Brezobrestnih posojil ni več. Regula-cijska dela na Dravi, Pesnici in drugod so ustavljena. Toča naj pada, suša naj pride, — v bogi slovenski kmet ne dobi ničesar, k, m slovenski poslanci ničesar datine pustijo!...

Krvave rane v truplo štajerskega prebivalstva bije ta „boj“ slovenskih poslancev. Komu v korist? Nikomur!! In človeku sili roka v pest, ako vidi to žalostno igranje možic, ki življenje le iz „teatra“ poznajo in ki so „lačni“ le tedaj, ako jim zdravnik zaradi prebavljenja pečenke prepove...

Tone more in nesme tako naprejši! Ko so pred desetletji slovenski poslanci kot „ustaši“ doma lenarili, poglano jih je slovensko ljudstvo z nekako silo v deželni zbor in jim je zapovedalo: Delajte, delajte za nas, kajti za to smo vas izvolili... Treba bode, da ljudstvo zopet vstane in da vsled lakote in trpljenja tej prvaški komediji konec napravi!

Politični pregled.

Proti draginji mesa so se vršile po vseh večjih mestih velike demonstracije. Na Dunaju je demonstriralo 300.000 oseb. Do spopadov, ki bi bili pomembnejši, ni prišlo.

Politične aretacije v velikem številu so se izvršile v Krakovi. Policija je prišla baje tajnim veleizdajnim društvom na sled. Izvršilo se je tudi mnogo hišnih preiskav.

Iredentist Ferluga se je imel te dni pred celovškimi porotniki zaradi veleizdaje zagovarjati.

V vsaki hiši naj bodejo „Štajerčeve“ užigalice!